

ژئوشیمی عناصر پلاتینیوم و پالادیوم در پیروکسینیت‌ها و کرومیت‌های منطقه فاریاب

مراضیه بازامد، دانشجوی کارشناسی ارشد زمین‌شناسی اقتصادی، دانشگاه تهران،
حسن میرنژاد، دانشیار دانشکده زمین‌شناسی، دانشگاه تهران
مسعود علی پور اصل، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافاتمعدنی کشور

چکیده:

توده افیولیتی فاریاب واقع در استان کرمان دارای بزرگترین معادن کرومیتی کشور می‌باشد و پیروکسینیت‌ها یکی از واحدهای تشکیل دهنده آن هستند. تجزیه ریزکاو الکترونی (EMP) بر روی کانیهای تشکیل دهنده‌ی پیروکسینیت‌ها نشان می‌دهد که دیوپسید، انستاتیت و کریزولیت به ترتیب غالبترین نوع کلینوپیروکسین، ارتوپیروکسین و الیون هستند. نتایج داده‌های حاصل از تجزیه طیف سنج جرمی - پلاسمای عناصر گرفته شده القایی (ICP-MS) به روش آماده سازی آذرمحک (Fire-assay) نشانگر غنی شدگی عناصر گروه پلاتین در توده افیولیتی فاریاب نسبت به گوشه‌های اولیه است. به علاوه تمکز پلاتینیوم و پالادیوم در کرومیت‌ها موجود در پیروکسینیت‌ها نسبت به کانیهای پیروکسین سنگهای پیروکسینیتی بالاتر بوده و فراوانی این عناصر در سنگهای دارای کانیهای سولفیدی به حد اکثر می‌رسد.

کلید واژه‌ها: پیروکسینیت، کانیسازی سولفیدی، عناصر گروه پلاتین، فاریاب، افیولیت

Abstract:

Faryab ophiolite body complex located in Kerman province, southern of Iran, contains the largest chromite mines in the country and pyroxenites are one of the constituent units. Electron microprobe analysis on the pyroxenites forming minerals show that diopside, enstatite and chrysolite are, respectively, the most dominant clinopyroxene, orthopyroxene and olivine in the region. The results of Inductively Coupled Plasma-Mass Spectrometry (ICP-MS) analysis accompanied with the fire assay preconcentration demonstrates that platinum group elements in Faryab ophiolite body are more enriched relative to that of the primitive mantle. In addition, the concentrations of Pt and Pd in chromitites inside pyroxenites are higher than those of the pyroxene minerals in the pyroxenites. In the rocks containing sulfide minerals is high. The concentrations of these elements reach highest in the sulfide minerals.

Keywords: Pyroxenit, Sulfide mineralization, Platinum group element, Faryab, Ophiolite

مقدمه:

عناصر گروه پلاتین شامل شیش فلز پلاتینیوم (Pt)، روپالادیوم (Pd)، ایریدیوم (Ir)، روتنیوم (Rh) و اسمنیوم (Os) هستند که همگی خواص فیزیکی و شیمیایی یکسانی داشته، در محیط‌های زمین‌شناسی مشابه یافت می‌شوند و تا حدودی خاصیت جانشینی با یکدیگر را دارند. این عناصر در ترکیب پوسته جامد زمین بسیار نادر بوده و از نظر ژئوشیمیایی دارای خواص سیدروفیل و کالکوفیل هستند که بشدت در فازهای سولفیدی تجمع می‌یابند و در بلورهای کرومیت و کمی هم در زمینه سیلیکاته نیز تجمع می‌یابند [11]. عناصر گروه پلاتین براساس همراهان به دو گروه شامل، عناصر کمتر محلول یا IPGE‌ها (Ru, Os, Ir) و عناصر محلول تر یا PGE‌ها (Pt, Pd, Rh) تقسیم بندی می‌شوند [6]. عناصر گروه پلاتین در سیر تکاملی و شکل‌گیری کره زمین در سنگ‌های مافیک و اولترامافیک تمکز می‌یابند. این عناصر در طول فرآیندهای دگرگونی، دیاژنز، دگرسانی و هوازدگی تحرك ناپذیر بوده، و کمتر تحت تاثیر قرار می‌گیرند. از اینرو، مهمترین محیط زمین‌شناسی برای پی جویی و اکتشاف